

ഞങ്ങൾ സ്റ്റുളിലേക്കു പറഞ്ഞയക്കുന്നത് അമ്മ അടുക്കളയിലും, അച്ഛൻ കച്ചേരിയിലും ആയാൽ കുട്ടികളെ മേക്കാനാളില്ലാത്തതുകൊണ്ടു അവർ സ്റ്റുളിൽ പോയിരിക്കട്ടെ എന്നുദ്ദേശമാണു മിക്കപ്പോഴും ചെറു കുട്ടികളെ സ്റ്റുളിലേക്കയക്കുന്നത്. നല്ല സ്കൂളാത്തതുകൊണ്ടു ഉള്ള സ്റ്റുളിലേക്കയക്കുകയല്ലാതെ ഞങ്ങൾ എന്തുചെയ്യൂ ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതി ഉപയോഗശൂന്യമാണെന്നുള്ള സംഗതിക്കിനായി ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഗവർണ്മെന്റ് അതിനെ വേണ്ട വിധത്തിലാക്കുവാൻ ചുമതലപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സംഗതി വിസ്തരിച്ച് നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ ഞങ്ങളുടെ സ്റ്റുളിലേക്കയക്കുന്നുവെന്നു ലജ്ജചിട്ടു ചോദിക്കുന്നത് അക്രമവും അധീനിയുമാകുന്നു.

സർ, എറണാകുളത്തിനും കൊച്ചിനും മാദ്ധ്യമ സങ്കാരികൾനിന്നു ഒരു കടത്തു എറപ്പുത്തി ബോട്ടിട്ടിട്ടുണ്ട്, ആ ബോട്ട് പൊളിഞ്ഞതും പഴയതുമാണ്, അതിൽ കയറുന്നതു അപകടകരമാണ്, അക്കാമ്പുത്തിൽ ഗവണ്മെണ്ടു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം എന്നു ഞങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ സങ്കാരധികാരികൾ പറയുന്നു, "അത്ര പടിയുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്തിനു ആ ബോട്ടിൽ കയറുന്നു" എന്ന്. ബോട്ടിൽ കയറുന്നതു കൊച്ചി സ്റ്റേഷനാൽതന്നെ; വേറെ മാർഗ്ഗമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു. സ്റ്റുളിലേക്കു എന്തിനു കുട്ടികളെ അയക്കുന്നു എന്നു ചോദിക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ മേലദ്ധ്യക്ഷന്റെ മനോഭാവവും വിചാരിപ്പാൻ തന്നെ.

ഞങ്ങൾ ഇങ്ങിനെയുള്ള സങ്കടങ്ങൾ എപ്പോഴും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരും. "ഞങ്ങൾക്കു ശ്രദ്ധിപ്പാൻ മനസ്സി"ല്ലെന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞാലും വീണ്ടും വീണ്ടും കൊണ്ടുവരും. നിങ്ങളുടെ വെറും പിടുത്തവും ഞങ്ങളുടെ മുറവിളിയും കേൾ നടക്കട്ടെ. ന്യായം നിങ്ങളുടെ ഭാഗത്തില്ല. ഇന്നുവരെയില്ല. ഈ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ വോട്ടിനിടണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

Resolution was passed and carried.

7. Reduction of Deputy President's Allowance.

Mr P. Raman Menon:—"His Council recommends to the Government that the allowance now given to the Deputy President of the Cochin Legislative Council be reduced to one thousand rupees per year."

സർ, വളരെ ഭയാശങ്കകളോടുകൂടിയാണ് ഡെപ്യൂട്ടി പ്രസിഡണ്ടിന്റെ ശമ്പളം കുറയ്ക്കണമെന്നുള്ള ഈ പ്രമേയം ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഈ പ്രമേയത്തെക്കുറിച്ചു പലവിധ തെറ്റിദ്ധാരണകളും പരന്നിട്ടുള്ളതിനാൽ ഇനി ഇതു സംബന്ധിച്ചു അവതരിപ്പിക്കാതെ കടന്നു പോകാനും നിർവാഹമില്ല. ഈ ചിലക്കു തോന്നുന്നതുപോലെ

ഇതത്ര ബാലിശമോ അതർത്ഥസ്യമോ ആയ ഒരു പ്രമേയമല്ല. ഞാൻ ഈ പ്രമേയം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതിൽ എന്റെ ഉദ്ദേശശുദ്ധിയെപ്പറ്റിപ്പോലും പലക്കും പല തെറ്റിദ്ധാരണകളുമുണ്ടായിട്ടുള്ളതായി എനിക്കറിയാം. അതുകൊണ്ടാണ് ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച രണ്ടു വാക്കു സംസാരിക്കുവാനുദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ഈ പ്രമേയം ഈ രൂപത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ച അ വസരത്തിൽ ഡെപ്യൂട്ടി പ്രസിഡണ്ടിന്റെ സ്ഥാനം ആക്കു ലഭിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പിച്ചാൻപോലും തരമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് അതേഴുതി അയച്ച തീയതി നോക്കിയാൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു വ്യക്തിപരമായി യാതൊന്നും തന്നെ ഇതിലന്തർഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അങ്ങിനെ വല്ലതു മണ്ടായിരിക്കുമോ എന്നു സംശയിക്കുന്ന എന്റെ ചില മാനുസ്ക്രൈറിനാരുടെ സമാധാനത്തിനായി ഞാനിതാ ഏറ്റവും പാഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ഈ പ്രമേയം രണ്ടു മൂന്നു സംഗതികൾ പ്രത്യേകം ആലോചിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. എനിക്കറിയാം കൊച്ചിരാജ്യത്തിന്റെ ഒട്ടാകെ ഉള്ള പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ, നാട്ടുകാരുടെ പ്രതിനിധികൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന പ്രതിപുരുഷനെ നിലയിൽ, കീഴീടമില്ലാത്ത രാജാവാണ് നമ്മുടെ ഡെപ്യൂട്ടി പ്രസിഡണ്ടെന്നും കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങളാൽ തിരഞ്ഞെടുത്തു കഴിഞ്ഞു ഞങ്ങളാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഡെപ്യൂട്ടി പ്രസിഡണ്ടിന്റെ "രാജതപം", ജന്മനാ സിദ്ധിച്ച രാജതപത്തേക്കാൾ കൂടി ശ്രേഷ്ഠമെന്നും കൂടുതൽ ആനുകൂല്യങ്ങൾക്കുപോലും അദ്ദേഹം ഒരുപക്ഷെ അവകാശിയെന്നും എനിക്കറിയാത്തുയില്ല. നമ്മുടെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ കഴിഞ്ഞാൽ ഈ രാജ്യത്തേക്കു പ്രഥമഗണനീയനായൊരാൾ ഡെപ്യൂട്ടി പ്രസിഡണ്ടാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു മഹാരാജാവിന്റെ താഴെയായും ദിവാൻജിയുടെ മീതെയായും ഒരുലവൻസനുവദിക്കേണ്ടതാണെന്നും കൂടിയാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ അങ്ങിനെയുള്ള ഒരാൾക്കു രണ്ടാമിരം ഉറപ്പിക സംബളമുള്ളത് ആയിരമാക്കണമെന്നു പറയുന്നതെന്തു മറിമായമാണ്, എന്തു പരമാവധിയാണ് എന്നു ചോദിച്ചാൽ അതിനും എനിക്കു സമാധാനം പറയുവാനുണ്ട്. നാട്ടുകാരുടെ പണം നാനാവിധത്തിൽ നശിപ്പിക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു കഴിയുന്നത്ര പണം ന്യായവഴിക്കു കയ്യാക്കുന്നതിനും തീവ്രയത്നം ചെയ്യുന്നത് നമ്മുടെ ധർമ്മമാണെന്നു കൂടിയും എനിക്കു പറയുവാൻ തോന്നുന്നു. എന്നിട്ടും എന്തിനാണീ അബദ്ധപ്രമേയം? എന്തൊരു സംഗതി ഗവണ്മെന്റിനോടു പാഞ്ഞാലും അതത്ര അടിയന്തരവും അത്യാവശ്യവുമായാലും "ഞങ്ങൾക്ക് അതിനു 8,000 വേണം; ഇതിനു 5,000 വേണം; അതുകൊണ്ടിതിനു പണമില്ല" എന്നു ഗവണ്മെന്റ് പരസ്യമായി പറയുന്നതിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar:—I second it.

Mr. E. P. Bhaskara Menon: Sir, may I move my amendment? The amended resolution will read thus:—*"This Council recommends to the Government that the allowance now given to the Deputy President of the Cochin Legislative Council be limited to an extra daily allowance of Rs. 4-8-0 for the days he is functioning as President."* The idea with which the resolution itself was tabled and the idea with which the amendment was tabled has been more or less the same. I thought that as the mover of the resolution himself said that the idea of reducing the allowance of an uncrowned king of Cochin or the chosen king of Cochin would not be justified by decency or decorum. It would be bringing him down in his

status if the allowance is cut down from two thousand to one thousand rupees. If that be the case I would say that we want nothing and that was the idea that actuated me to table the amendment. Of course, I have my own ideas about the granting of an allowance to the Deputy President. In fact I had tabled a motion in the general administration budget. But fortunately or unfortunately that was not reached. This is my idea viz., if it should be reduced it, should be reduced to nothing. Only an extra daily allowance of Rs. 4-8-0 should be given. So my idea is that it should never be reduced at all. It should be reduced it should be in the amended form.

മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ:— സർ, ബഹുമാന്യനായ മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ മുമ്പാകെ അവർകൾ ഈ പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ പ്രകടിപ്പിച്ചതിനേക്കാൾ ഒട്ടും കഠിനമായ ഭയം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഞാൻ ഇതിനെ എതിർക്കുന്നത്. സാധാരണയായി നികുതി കുറയ്ക്കുക, ശമ്പളം കുറയ്ക്കുക മുതലായ പ്രമേയങ്ങളെ എതിർക്കുന്നത് ഉല്പരിഷ്കൃതപദ്ധതിയോടും മറ്റും കറവായിട്ടാണ് കണക്കാക്കിവരുന്നത്. ഇങ്ങിനെ ഒരു ഭയം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് ഈ പ്രമേയത്തെ എതിർക്കാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചുകാരണം എന്താണെന്ന് ഭിന്നഭാവമുണ്ട്. ഈ യോഗത്തിലെ അനുഭൂതിയനുസരണമായിട്ടാണ് ഏകകണ്ഠമായ അഭിപ്രായത്തോടു കൂടി പാസ്സാക്കപ്പെട്ട മറ്റൊരു പ്രമേയമാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടുകാരും നാട്ടുകാരുടെ പ്രതിനിധികളുടേതായ ഈ സഭയും കൊച്ചിരാജ്യത്ത് ഉത്തരവാദിത്വമേറിയതും മറ്റും കിട്ടേണ്ടതിനായി ശക്തിയായി വാദിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഒരു കാലമാണിത്. കൊച്ചിയിലെ നിയമസഭയ്ക്ക് എത്രയും പരിമിതമായിട്ടുള്ള അവകാശവും എത്രയും ചുരുങ്ങിയ അനന്തസ്സം മാത്രമേയുള്ളൂ. അങ്ങിനെയുള്ള നമ്മുടെ അവകാശത്തിന്റേയും, അനന്തസ്സിന്റേയും, അധികാരത്തിന്റേയും പരമവും ഉച്ചവും ആയ ഒരു ഇരിപ്പിടമാണ് നാം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഡെപ്യൂട്ടി പ്രസിഡൻ്റ്. ഇന്ന് നമ്മുടെ ഈ സഭ കേവലം ഒരു പ്രസംഗയോഗം മാത്രമാണെങ്കിലും, വലുതായ അധികാരങ്ങളാണു നമുക്കില്ലെന്നാണെങ്കിലും ഈ സഭ ഭിന്നഭാവം ചെല്ലുന്നതാകാം കൊല്ലം ചെല്ലുന്നതാകാം അനുകൂലമായിട്ട് അധികാരങ്ങളും അവകാശങ്ങളും കൂടുതൽ കൂടുതലായിട്ടു സമ്പാദിച്ചു പരിപൂർണ്ണമായ പരമാധികാരത്തോടു കൂടിയ ഒരു സഭയായി കാലാന്തരത്തിൽ പരിണമിക്കുന്ന ഒരു സ്വഭാവം ഞാൻ ഏതെങ്കിലും ഭാവനയിൽ സ്വപ്നം കാണുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു പരിണാമത്തിനായിട്ട് ഈ സഭയുടെ അഭിമാനവും അവകാശവും സ്ഥാപിതമായിട്ട് നിഷ്പക്ഷമായ ഒരു മുദ്രാശ്ലേഷകിൽ 'ഐഡൽ' എന്നുള്ള നിലയിൽ ഡെപ്യൂട്ടി പ്രസിഡൻ്റ്റിനു പല പോരാട്ടങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടിവരും. ഡെപ്യൂട്ടി പ്രസിഡൻ്റ് എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഒരു വ്യക്തി

യെക്കുറിച്ചല്ല, ഒരു സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചാണ് എന്നു നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി:— അത് ഒരു പ്രമേയത്തിന്റെ അവതാരകൻതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ: അവതാരകൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല. ഞാൻ എന്റെ അഭിപ്രായം തുറന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അതിനിടയ്ക്കുകയില്ല യാതൊന്നും പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അത് എന്റെ അഭിപ്രായത്തെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിനു തടസ്സമായിത്തീരുന്നതാണ്.

ഞാൻ എന്റെ അഭിപ്രായത്തെ വളർത്തിക്കൊണ്ടു വരുന്നത് അവതാരകൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വാദങ്ങളെ ഒന്നുകൂടി എതിർക്കുവാനാണ്. അല്ലാതെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞഭാഗങ്ങളെ കാരോണ്ണോടൊന്നായി എടുത്തുപറഞ്ഞ് എതിർക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്. നമ്മുടെ ഉന്നിതരും അസംബിളിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ, അസംബിളിയുടെ അഭിമാനത്തിനും അധികാരത്തിനുംവേണ്ടി കുറച്ചുകാലംമുമ്പ് അതിന്റെ പ്രസിഡൻറായിരുന്ന ശ്രീമാൻ പട്ടേൽ അവർകൾ ഇൻഡ്യാഗവൺമൻറിനേക്കു, വൈസ്രായിയോടും പല അവസരങ്ങളിലും ധീരധീരം പോരാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇരുന്നിട്ടുള്ളതെന്ന് ഇന്നിയമസഭയ്ക്കു് കാൽ വരുന്നുണ്ടായിരിക്കട്ടെ. അത് ഇന്നത്തെ കൊച്ചി നിയമസഭയ്ക്കു് കാൽ വരുന്നുണ്ടായിരിക്കട്ടെ. അധികാരം കൂടുതലായി വർദ്ധിച്ചുവന്നതിനുശേഷമുള്ള ഒരു സംഗതിയാണ്. അതുപോലെ നമ്മുടെ നിയമസഭയ്ക്കും കാലക്രമത്തിൽ ഇന്നത്തേക്കാൾ മുന്നോട്ടുപോകുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥ വരുമെന്നും, അതിന്റെ മദ്ധ്യഘട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ ഡെപ്യൂട്ടിപ്രസിഡൻറിന് ഗവൺമൻറുമായിട്ടു പല വാദപ്രതിവാദങ്ങളും യുദ്ധങ്ങളാണെന്നും നടത്തേണ്ടിവരുമെന്നും എനിക്ക് എന്റെ മനസ്സിൽ കാണാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ രണ്ടായിരം ഉറപ്പിടം അലവൻസു—തിരുവിതാംകൂറിൽ മൂവായിരമാണ്.—കൊടുക്കുന്നതിനെ അധിമതിക്കി കുറയ്ക്കണമെന്നു പറയുന്നതായ തപത്തിനോ, ആലോചനയ്ക്കോ തീരാ അടിസ്ഥാനവും അർത്ഥവുമില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

എന്നാൽ എക്സ്പീരയൻസു അക്കൗണ്ടാണെങ്കിൽ അതിരും ഉറപ്പിടം അലവൻസിൽ കുറയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനോ, ട്രഷറിയ്ക്കോ യാതൊരുവിധത്തിലും കാര്യമായ യാതൊരു ലാഭവുമില്ല. തപത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നോക്കുകയാണെങ്കിൽ നമ്മളാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട് അധികാരംകൊടുത്തിട്ടുള്ള ഡെപ്യൂട്ടിപ്രസിഡൻറിനോട് നാം തന്നെ ഗോൾ എടുക്കുന്നതും ശരിയല്ല. ഇന്ന് മാറ്റരാജ്യങ്ങളിലെ സ്ഥി

തിയെപ്പാറി ആലോചിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇവിടെ കൊടുത്തുവരുന്നത് വലിയൊരു തുകയാണെന്നു പറയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

ഗവൺമെന്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം കുറവുചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി നാം വാദിക്കുന്നു. അതിനുദാഹരണമെന്നപോലെ ഡെപ്യൂട്ടി പ്രസിഡൻറിന്റെ ശമ്പളവും കുറയ്ക്കുവാൻ സന്നദ്ധത കാണിക്കണമെന്ന് ഇതിന്റെ അവതാരകൻ പറയുന്നു. ആ അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. ട്രഷറിബഞ്ചിലെ ശമ്പളം കുറയ്ക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെടുവാൻ ഒരു പ്രദർശനമെന്നും ആവശ്യമില്ല. അത് ന്യായമായ ഒരു വാദമാണെങ്കിൽ ആ വാദത്തിന് അതേന്യായത്തിന്മേൽത്തന്നെ നിലനില്ക്കുവാൻ ശക്തിയുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും മറ്റൊരു ന്യായവും ആ സംഗതിയ്ക്കു എടുത്തു പറയേണ്ടതില്ലെന്നും ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു കൊടുത്തുവരുന്ന ശമ്പളവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുമ്പോൾ ഡെപ്യൂട്ടി പ്രസിഡൻറിനുള്ള ശമ്പളം വളരെ തുച്ഛമാണ്. അതുകൊണ്ടു അവതാരകൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ന്യായങ്ങളോടൊന്നും ഡെപ്യൂട്ടി പ്രസിഡൻറിന്റെ അലവൻസു യോജിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ പ്രമേയത്തിന്നനുക്രമമായി ആരെങ്കിലും വോട്ടു ചെയ്യുന്നതായാൽ ഈ സഭാംഗങ്ങൾ ഈ നിയമസഭയ്ക്കു അനുകൂലമായി വന്നുചേരണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതായ അന്തസ്സിനും അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കും ഉത്തരവാദിത്വത്തിനും വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ഒരു വോട്ടായിരിക്കണം. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ആരുംതന്നെ ഈ പ്രമേയത്തോടു് ഒരിക്കലും അനുകൂലിച്ചുപോകരുതെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം:— ബഹുമാനപ്പെട്ട ഇതിന്റെ അവതാരകൻ ഈ പ്രമേയത്തെ പിൻവലിക്കുമെന്ന് എനിക്ക് എന്റെ അന്താരാത്മാവിൽ ഒരു തോന്നുവുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ കാര്യത്തിൽ അനാവശ്യമായ വാദങ്ങളും ക്രമാതീതമായ ഖണ്ഡനങ്ങളും വരുത്തരുതെന്ന് ഞാൻ പ്രത്യേകം അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇനിയും പ്രധാനങ്ങളായ പല പ്രമേയങ്ങളും ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഇതിനുള്ള സമയവും വളരെ കുറച്ചുതന്നെ മെന്നു ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭാംഗങ്ങളോടഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. M. V. Cherian:— I oppose this resolution. In the first place the allowance of rupees two thousand is shown in the budget as a non-votable item.

Mr. President:— Even then the House can move a resolution on that subject.

Mr. M. V. Cherian:— In the second place it will be lessening the dignity of the House. I therefore endorse all that has been said by the Hon'ble Member for Adoor. For these reasons I oppose this resolution.

മിസ്റ്റർ പി. രാമൻമേനോൻ:—ഞാൻ അടുത്ത അവസരത്തിൽ ഒരു പുസ്തകം ഒരുരപ്പിക വില കൊടുത്തു വെട്ടിച്ചു. അതു വാങ്ങി വായിച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷം ഒരാൾ എന്നോടു ചോദിച്ചു, “ഒരുരപ്പിക നഷ്ടപ്പെട്ട ഈ പുസ്തകം വാങ്ങിയതെന്തിന്?” എന്ന്. “ഈ ഒരുരപ്പിക നഷ്ടമായിട്ടില്ലാ, ആ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് എത്ര വലിയ വകനാണ്. ഈ ഒരുരപ്പികയുടെ ചിലവുകൊണ്ട് എന്നെന്നേക്കുമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ എനിക്ക് സാധിച്ചു. ഒരാളെ അറിയാൻ ഒരു കഷ്ടലാഭമെന്നതു നഷ്ടമാണോ!” എന്നാണ് ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞത്. എതാണ്ട് അതുപോലെ ഉള്ള ഒരു മറുപടിയാണ് എനിക്ക് റ്റോപ്പിക്സിൽ ഉണ്ടാക്കിയത്. നിങ്ങളുടെ മനോഹരമായ നിയമസഭയ്ക്കു് അതിന്റെ ഡെപ്യൂട്ടി പ്രസിഡണ്ടിന്റെയും അന്തസ്സം ആഭിജാത്യം അഭിമാനവും എത്രയുണ്ടെന്നറിയുവാൻ എനിക്ക് പ്രമേയം കൊണ്ടു് ഡേറ്റിച്ചു. എന്തുണ്ട്, എത്രയുണ്ട്. അതിന്റെ വിലയും വലിപ്പവുമെന്തെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ, രീതിയായും മുളക്കുന്നതു കാവു മെമ്പർ പന്ത്രണ്ട് “രണ്ടായിരം ഉരപ്പിക”യെന്ന്. “ഗവണ്മെന്റുമായിട്ട് വലിയ വിയരലുണ്ടാകാതെ ചെലയുണ്ടി വരും നമ്മുടെ ഡെപ്യൂട്ടി പ്രസിഡണ്ടിന്!” അതിനുള്ള പടക്കോപ്പകൾ അദ്ദേഹത്തിന് ശേഖരിക്കേണ്ടിയിടം; അതിന്നു രണ്ടായിരം ഉരപ്പിക ചേണം.” എന്നാക്കുകയാണ് ശബ്ദം കിറക്കാതിരിക്കുന്നതിന്നു മറുപക്ഷത്തുനിന്നു പറഞ്ഞ ചില കാരണങ്ങൾ. എവിടെ കിട്ടുന്ന എന്തുതരം യുദ്ധസാമഗ്രികളാണ് നമ്മുടെ ഡെപ്യൂട്ടി പ്രസിഡണ്ടുമാർ സ്വന്തമാക്കുന്നതെന്നും എന്തുതരം യുദ്ധസാമഗ്രികളോടു ചെലുവാറാണ് അവർ തയ്യാറാവുക എന്നും അനുഭവപരമായ പരയേണ്ടതാണ്. എനിക്ക് യുദ്ധസാമഗ്രികളും സാമഗ്രികളിലും ശുപാസമില്ല. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഈ സ്ഥാനത്തിന്നു ശമ്പളം മൂവായിരം ക. ഉണ്ടെന്നാണ് മറ്റൊരു ന്യായം പറഞ്ഞുകേട്ടത്. എന്നു വിചാരിച്ചു ഇവിടെ രണ്ടായിരത്തിന് വകയുണ്ടോ, തിരുവിതാംകൂറിന്റെ മുമ്പിൽ രണ്ടു ഭാഗമുണ്ടോ കൊച്ചി എന്നുള്ള കാര്യവും ആരാലോചിക്കണം! ഈ വക സംഗതികളൊന്നുംതന്നെ ഇതിന്നു സമാധാനമായി പറയേണ്ടതായ ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. “എന്റെ രണ്ടായിരത്തിന്മേൽ ഞാൻ കയ്യുകൊണ്ടും മുറുകെ പിടിക്കും” എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞാൽ മതിയായിരുന്നു. വാസ്തവം പറയുകയാണെങ്കിൽ ഞാനിവിടെ ഒരു കോടിയും, കൈയോട്ടും, മഴത്തായവും ഒന്നും, എന്റെ ബഹുമാന്യനായ സ്പീക്കർ മെമ്പർ പ്രസ്താവിച്ചപോലെ, കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല. അതല്ല, ഇവിടെ ഉള്ളവരുടെ പ്രതിഭാവിഭാവത്തിൽനിന്നു വിചാരിച്ചാൽതോ, ഒരുപക്ഷെ കല്പിച്ചുകൂടിയോ ഉണ്ടായട്ടുള്ളവയാണ്.

ഞാൻ പ്രമേയാവതരണാവസരത്തിൽത്തന്നെ പറഞ്ഞു, ഈ രാജ്യത്തിലെ കിരീടമില്ലാത്ത രാജാവാണ് നമ്മുടെ ഡെപ്യൂട്ടിപ്രസിഡന്റ്. അദ്ദേഹത്തിനു എത്ര പണം കൊടുക്കുന്നതിലും എനിക്ക് വിരോധമില്ല. ഇനിയും കൂടുതൽ കൊടുക്കണമെന്നാണെങ്കിൽ അതും സമ്മതിക്കുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. ഡെപ്യൂട്ടിപ്രസിഡന്റുണ്ടാകുന്നതേക്കൂടുതൽ പണത്തെയല്ലാത്തതെങ്കിലും ചിലർ മോഹിക്കുന്നത്. അവിടെയിരുന്നാകാണ്ടു ചെയ്യാവുന്ന പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലങ്ങളായാണ് ഞങ്ങളാശീർക്കുന്നത്. —വിലമതിക്കുന്നത്.

മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ:—അത് തന്നെയാണ് ഞാനും പറഞ്ഞത്.

മിസ്റ്റർ പി. രാമൻമേനോൻ:— ഞാനും എന്റെ ആശയത്തെ നിങ്ങൾ കാണിച്ചതുപോലെതന്നെ വലുതാക്കി വലുതാക്കി കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ അതിന്മേൽ ഇടയ്ക്കുകയറി പിടിക്കരുതെന്നു എന്നോടുചെയ്ത ഉപദേശമനുസരിച്ചുടങ്ങിയിരിക്കുമോ? (ചിരി) ഒരു കാലത്ത് ഡെപ്യൂട്ടിപ്രസിഡന്റുണ്ടല്ലോ, നമുക്കു പ്രസിഡന്റുണ്ടെന്നു നമ്മുടെ ആളുകൾമെന്നതുകൊണ്ടു ഇന്നത്തെ ഡെപ്യൂട്ടിയുടെ ശമ്പളം തൊടരുതെന്നു പറയുന്നത്, ഒടുവിലടുക്കുവാൻ പോകുന്ന ഉദ്യോഗത്തിന്റെ ശമ്പളം ആദ്യം വെക്കുമ്പോൾത്തന്നെ ഒരാൾക്കു കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നതുപോലെയാണ്. അടുത്ത ഭാവിയിലോ അകന്ന ഭാവിയിലോ നമുക്കുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന പ്രസിഡന്റിന്റെ ശമ്പളം കാണരുതെന്നു കരുതി ഇന്നത്തെ ഡെപ്യൂട്ടിയുടെ ശമ്പളം സ്വീകരിക്കുവാനും ചെയ്യരുതെന്നു പറയുന്നതിൽ അർത്ഥവുമില്ല, അടിസ്ഥാനവുമില്ല. എന്റെ പ്രഥമ പ്രസംഗത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രധാന സംഗതികൾക്കൊന്നിനും സാരമായ ഒരു സമാധാനവും എതിർപക്ഷത്തിൽനിന്നു പറഞ്ഞുകേട്ടില്ല. എന്തായാലും, എന്റെ ഉദ്ദേശം സാധിച്ചു. പണത്തിന്റെ കാര്യത്തിലാണെന്നും ഒട്ടും കുറക്കുവാൻ ഈ സഭയ്ക്കു സമ്മതിമില്ലെന്നും, അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു “കുറക്കുവാൻ കണ്ണു കോഴിക്കൂട്ടിൽ” എന്നുപോലെ, ദുഷ്ടി മുഴുവനും പണസഞ്ചിയിൽത്തന്നെയാണെന്നും, ഈ എതിർപ്പുകൊണ്ടു ഏറ്റവും സ്പഷ്ടമായി. അനേകമായ ആ അറിവു സമ്പാദിച്ചതന്നെ ഈ പ്രമേയം ഉപയോഗശൂന്യമായിട്ടില്ല. ബഹുമാന്യരായ എന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥസാമാജികന്മാരേ! എനിക്ക് ഈ ഘട്ടത്തിൽ നിങ്ങളെയും കണർന്നിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അനുദ്യോഗസ്ഥകക്ഷിയും നിങ്ങളുപോലെതന്നെ പണത്തിന്റെ കാര്യം ഒട്ടും വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ കരുക്കുമില്ല. ആ വിഷയത്തിൽ നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ പാടുപോലെ കരുതേണ്ടതാണ്. സഭയുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടി, ആർക്കും ആവശ്യം കാണാത്ത ഈ പ്രമേയം ഞാൻ പിൻവലിക്കുന്നു.

Resolution and the amendment were withdrawn.

8. Starting of Real Libraries.

Mr. A. Narayana Menon:—"His Council recommends to the Government of Cochin to take immediate steps to start Rural Libraries at least in each of the villages of the State."

ഈ പ്രമേയത്തെപ്പറ്റി വലിയ പ്രസംഗമാനും ചെയ്യണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഈ സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ച വിദ്യാഭ്യാസമേലദ്ധ്യക്ഷൻതന്നെ പല പ്രസംഗങ്ങളും പല സ്ഥലങ്ങളിൽ വെച്ചും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞു പുറത്തുപോകുന്ന കുട്ടികൾക്ക് തുടച്ചുയായി പഠിക്കാനും സിദ്ധിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യങ്ങളില്ലാത്തതുകൊണ്ടു പഠിച്ചു മുഴുവനും കാലക്രമത്തിൽ മാനുഷപാകവാദി വരുന്നു. അതിനും പ്രായം ചെന്നവരുടെ വിജ്ഞാനത്തിനും ശരിയായ പ്രതിവിധികൾ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷൻതന്നെ പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിലേക്ക് നിശാപാശാലകൾ നടത്തിയാൽ യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലെന്ന് എസ്സ്. കെ. കമ്മറീസമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് അത്രയധികമായ സ്ഥാപനങ്ങൾ—വായനശാലകൾ—ഏർപ്പടുത്തേണ്ടത് ആവ്യമാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള വായനശാലകൾ പല സ്ഥലങ്ങളിലും സർക്കാരിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി സ്ഥാപിക്കുകയും അവിടെ വായിക്കുവാനും വരുന്നവരോടു യാതൊരു പ്രതിഫലവും വാങ്ങാതെ അവർക്ക് അതിർത്തുതൽ താല്പര്യം ഉണ്ടാകത്തക്കവണ്ണമുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്യുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി:—സർ, ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ പിൻപാങ്ങുന്നു. ഉൾനാടുകളിൽ വായനശാലകൾ ഏർപ്പടുത്തുന്ന നയം അംഗീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു വളരെ സൗകര്യമായി പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന് എനിക്ക് ബോദ്ധ്യമുണ്ട്. കൊച്ചിരാജ്യത്ത് എണ്ണതോ എണ്ണത്തിന്റെ പഞ്ചായത്തുകളുണ്ടെന്ന് ഇതിനുമുമ്പ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ പഞ്ചായത്തുകളുടെ കീഴിൽ ഈ സ്ഥാപനങ്ങളുണ്ടാക്കി നടത്തുകയാണെങ്കിൽ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതുപോലുള്ള വലിയ ഭാരമോ ബുദ്ധിമുട്ടുകളോകൂടാതെ നടത്തുവാൻ കിടം. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് വലിയ പ്രസംഗമാനും ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

ഇപ്പോൾ പ്രൈമറി ക്ലാസ്സുവയ്ക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം ഗവൺമെന്റ് സൗജന്യമായി കൊടുത്തു വരുന്നുണ്ടെന്നു സൗജന്യം അവർക്ക് ഉപയോഗപ്രദമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിന് വായനശാലകളുടെ സഹായം അത്യാവശ്യമായി വരുന്നതാണ്. എന്തെങ്കിലും വാർച്ചാകാണ്ടിത്തന്നിപ്പെലിൽ അതുവരെ